

جشن باشکوه صدومین سال استرداد استقلال در حوزه واشنگتن با تبریکات به ملت افغان و تهنیت به تیم مسئول این جشن بزرگ

صحنه ای از اجتماع باشکوه افغانان مقیم حوزه واشنگتن و اطراف در جشن صدومین سال استقلال افغانستان

مقدمه،

در صدومین سالگرد استرداد استقلال افغانستان عزیز درود و دعا بر روح پر فتوح آن جانیازان وطن و حامی وطنپرست شان میفرستیم که جوهر آزادی سرزمین خویش را تقدیم نسل های بعدی و خلف خود ها نمودند. درین برهه مهم تاریخ وطن که مملکت به جویی از خون و طوفانی از آتش مبدل گردیده و آوازه صلحی که ملت مظلوم افغان دهه هاست که چشم براه آن دارد، از باور به دور شنیده میشود. باشد که نسیم واقعی صلح و سلم را روحیه آزادی به آرمغان آورد آمین!

به پیشباز چنین رویداد ملی گرانبها، با ممنونیت از هموطن ملیگرا، داکتر نور احمد خالدي، مختصری از مقدمه مضمون مهم ایشان را که در حقیقت پیام ارزشمندیت برای نسل های افغان برای بزرگداشت از صدومین سالگرد آزادی افغانستان که در این وبسایت تحریر داشته اند، برای سر آغاز پیشکش میدارم:

(۲۸) اسد سمبول ناسیونالیزم یک قوم نیست، سمبول وحدت ملی و پیروزی یک ملت است، در دفاع از وطن مشترک. سمبول ناسیونالیزم ملت افغانستان است. صرف نظر از اختلافات طبیعی، سیاسی و سلیقوی و محلی، تجلیل از استقلال افغانستان، تجلیل از روز ملی افغانستان واحد و وحدت مردم آنست در زیر یک بیرق ملی. احترام به استقلال ملی، احترام به تمامیت ارضی، احترام به قانون اساسی و احترام به بیرق ملی، از وجایب هر تبعه افغانستان است. هرگاه ما با استفاده از نعمت دموکراسی تضمین شده در قانون اساسی حقوق مساوی را برای هر فرد این کشور تقاضا داریم در عین زمان نمیتوانیم وجایب خود را در برابر این قانون اساسی در احترام به استقلال کشور، در احترام به قانون اساسی کشور، احترام به ملت افغانستان، و احترام به بیرق ملی کشور نادیده بگیریم!

In Commemoration of 100 Years of Independence

*Afghanistan Arch of Triumph, Built in 1919
Courtesy of Window of Peace 2019*

تابلوی زیبای طاق ظفر که با حصول استقلال افغانستان به امر اعلیحضرت شاه امان الله بناء یافت این اثر زیبا کار هنرمند، شاعر و محقق توانای افغان محترم حامد نوید است که به مناسبت صدومین سالگرد استقلال کشور ترسیم و به وبسایت آریانا افغانستان هم اهداء گردیده است.

با استقبال مردم افغانستان از صدومین سال استرداد استقلال کشور از سلطه ابر قدرت وقت، دولت بریتانیای جهان خوار که گویا به خاطر وسعت امپراتوری، آفتاب در قلمرو آن غروب ننمود، به تأریخ 7 سپتمبر جشن بزرگ و باشکوهی هم در منطقه واشنگتن و دقیقاً در ایالت ورجینیا مؤفقانه برپا گردید. درین گرد هم آیی بینظیر، بیشتر از پنج هزار نفر از حوزه سه ولایت و البته از ولایات دیگر و حتی اروپا و کانادا هم شرکت نموده بودند.

سرود ملی افغانستان که در جشن استقلال به پشتیبانی از وحدت ملی همه اقوام وطن پیشکش گردید

اینجانب شاهد بیشتر از سه ماه کار و زحمت پلان گزاری، میتینگ ها برای تهیه پروگرام ها، ترتیب و ساختن ده ها آثار هنری تاریخی چون طاق ظفر پغمان یادگار استقلال وطن، تصویری از زن قهرمان تاریخ افغانستان، ملالی میوند و تعدادی دیگری که یاد آور افتخارات تاریخی مملکت میگشتند، بودم. محترم آقای حامد نوید در پاسخ اجبار این همه زحمت در بوجود آوردن این آثار، ابراز داشتند که برای نسل جوان دیدن دانستن این افتخارات تاریخی نهایت مهم است. این ها یقین سوالاتی خواهند داشت و جواب و آگاهی در مورد هر کدام، برای آنان ضروری می باشد.

این فامیل افغان از نیوجرسی آمده بودند. نقش های بیرق را بر روی اطفال مشاهده بفرمایید،

به والدین وعده کردم که عکس شان را در راپور نشر میکنم و در تلفون، آریانا افغانستان را ثبت کردند.

اجازه ترتیب چنین جشن بزرگی با فراهم آوری وسایل لازمه از قبیل کلینیک صحنی، تشناب های لازم، تنظیم پارکینگ موتر ها برای چنین جمعیتی، حفظ و مراقبت توسط قوای امنیتی و امثال چنین مسئولیت هایی، همه ذریعه تیم کاری ای که در رأس آن دانشمند ملیگرا، نویسنده خبره، هنرمند لایق محترم حامد نوید به کمک خانم فوزیه اعتمادی، بنیان گزاران انجمن ملی «دریچه صلح» و خانم عذرا نوید فرزند زحمت کش و مدبر آقای نوید و خدیجه جان نوید و البته و جوانان زیادی هم که خوشبختانه بصورت رضاکارانه سهم گرفتند، با نهایت درجه نظم و ترتیب فراهم گردید.

جشن با تلاوت آیاتی از قرآن عظیم الشان آغاز گردید و با خواندن سرود ملی افغانستان ، ادامه یافت.

منظر ای از روز جشن و اجتماع دوستانه و ملی مردم افغانستان که تا نه شب دوام داشت

جشن با تلاوت آیاتی از قرآن عظیم الشان آغاز گردید و با خواندن سرود ملی افغانستان، ادامه یافت. بعداً تعدادی به پشتو و دری، با سخن رانی ها برای این روز بزرگ، سهم گرفتند و اطفال با لباس های ملی رنگارنگ هم ترانه ای را اجرا نمودند. بعد تر جنرال ویلیام نیکلسن پیام مختصرخویش را از تجارب در افغانستان مبنی بر وطنپرستی، مهمان نوازی آرزوی صلح و امنیت مردم افغانستان ابراز نمود.

جنرال پنج ستاره متقاعد امریکا – ناتو ویلیام نیکلسن به بیرق و سرود ملی افغانستان ادای احترام مینماید

خانم مدینه قاسمی وزیر مختار در سفارت کبرای افغانستان مقیم واشنگتن هم پیام ها و گفتنی هایی برای استقبال از صدومین سال استرداد استقلال افغانستان داشت که به هر سه لسان دری، پشتو و انگلیسی بیان نمود. از همین گروپ مهمانان، محترم شاعلی عبدالباری جهانی، شاعر، نویسنده و جورنالیست خبره افغان هم در قبال آزادی کشور بیاناتی ارائه نمودند.

درین گرد هم آیی با شکوه شرکت ها و رستوران های افغانی مقیم در منطقه هم سهم گرفته و با اشتراک خویش بر تنظیم و تکامل جشن استقلال افزودند. غذا های افغانی لذیذ بدون اینکه جنجالی تولید گردد مانند به هموطنان پیشکش

میشد و فضای بینظیر خوشی و نشاط جشن استقلال کشور را گویا همگان میخواستند با خوشنودی و صلح در آن فضای وسیع برگزار نمایند.

انجمن خیریه زنان واشنگتن هم برای استقبال از جشن بزرگ و معرفی فعالیت خویش سهم گرفته بود در قسمت بالایی تپه که محفل بزرگ در دامنه آن قرار داشت کمپ هایی از محصولات افغانستان، جواهرات قشنگ، البسه افغانی، انواع کتب و آثار چاپی، نموده هایی از میوه جات خشک وطن و غیره به فروش میرسید.

دختران جوان افغان با البسه زیبا با بیرق های وطن در هر طرف منطقه جشن میدرخشیدند

افغانان ما درین جشن بزرگ که نسل های مختلفه را در بر میگرفت، با شادی و شغف ازین اجتماع عالی با آوردن وسائل آسایشی، غذا های مختلفه روزی را در کنار همدیگر در حالیکه لباس های رنگارنگ و زیبای افغانی بر تن شان چشم ها را خیره میساخت، با صلح، صفا و محبت چون روز عید سپری نمودند.

جوانان مقیم در حوزه واشنگتن با البسه ملی افغانستان با خوشی در جشن اشتراک نموده بودند

بعد از ختم بیانیه ها و معرفی پروگرام با ضرورت برگزاری چنین یک گرد هم آیی ملی، قسمت کانسرت به اشتراک هنرمندانی چون آقای نعیم پوپل و میرمن نغمه که با عده ای دیگر از خارج ایالت ورجینیا تشریف آورده بودند، عده ای از هنرمندان افغان منطقه هم داوطلبانه در چنین یک محفل بزرگی شرکت نمودند و همه آهنگ های وطنی خویش را به السنه ملی دلپسندی برای مردم خویش اجراء نمودند. این کانسرت واقعاً به استقبال هزاران افغان علاقمند آن هنرمندان مواجه گردید، طوریکه شایقین بر روی پا ساعات متوالی مقابل سٹیژ هنرمندان استاده و برای هر یک کف میزدند و با آنها همراهی می نمودند.

کودکی در جمعیت جشن با لباس ملی و اعلامیه صدومین سال استرداد استقلال افغانستان

در حوالی ساعت هفت بعد از ظهر با نواختن ساز دلپذیر اتن ملی افغانی و همراهی صدای رسا و زیبای خانم نغمه به زبان پشتو در فضای وسیع پارک بزرگ اوج گرفت: **گران افغانستانه، دا شیرین وطنه!** درین وقت جمعیت کثیر در هر گوشه و کناری حلقه های اتن ملی را تشکیل دادند و بدین وسیله بر استقبال از چنین یک جشن و اجتماع ملی افغانی و شادی بخش افغانی مهر تائید گذاشتند.

جوانی که در امریکا تولد شده میخواست با نقش بیرق در صورت، بگوید من افغان هستم
چه اتفاق و اتحادی، چه شادی و هم نشینی و برابری ای که افغانان ما از هر قوم و تباری به اثبات رسانیدند که افغانستان، استقلال آن و مردم آن بدون تبعیض و تفاوت میتوانند هم گام و هم راه باشند. چه درس عالی ای برای نسلی که در غربت بار آمده اند و نه تنها از افغانیت بر نگشته اند، بلکه با پوشیدن البسه رنگارنگ و احتزاز هزاران بیرق زیبای افغانستان، ثابت ساختند که با افتخار همیشه افغان باقی میمانند.

پایان

جشن باشکوه صدومین سال استرداد استقلال در حوزه واشنگتن

www.dawatmedia24.com